

Arrest

nr. 153 963 van 6 oktober 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 23 juni 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 mei 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 juli 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 september 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. LOOBUYCK en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine te zijn, afkomstig uit Khasavyurt in de deelrepubliek Dagestan. U bent zowel traditioneel als wettig gehuwd met R. K. (...) (O.V. X) en samen hebben jullie 2 kinderen: een dochter L. (...), die thans met haar gezin te Nuradilovo verblijft en een zoon, I. K. (...) (O.V. X)

In 2013 huwelijkt u uw zoon I. (...) uit en daarom liet u voor hem en zijn echtgenote een huis bouwen in de buurt van waar u de voorbije jaren woonde (Khasavyurt). Het huwelijk liep echter vrij snel op de klippen. Na een tijdje kwam uw zoon terug bij u en uw echtgenote wonen. Uw echtgenote verspreidde advertenties om potentiële huurders aan te trekken. In maart 2014 vonden jullie geschikte huurders. Het waren een Tsjetseense man ("A. (...)") en diens echtgenote ("R. (...)") aan wie u het nieuwe huis verhuurde. Na een tijdje klaagden burens over overlast in en rond het huis omdat er veel bezoekers in en

uit liepen. U ging daarom in juli 2014 met de huurder praten, maar u werd met een kluitje in het riet gestuurd. In de vroege ochtend van 2 augustus 2014 werd de buurt opgeschrikt door het geluid van explosies en geweerschoten. Een aansnellende buurvrouw zei u dat het voormalige huis van uw zoon omsingeld en belaagd werd door de ordediensten. Er werd hierbij dermate hevig slag geleverd dat het huis volledig in vlammen opging. Bij het incident kwamen 2 mannen en R. (...) om het leven. A. (...) was spoorloos verdwenen.

De volgende ochtend, op 3 augustus 2014, vielen de ordediensten uw woonst binnen. Ze waren op zoek naar wapens en wahabistische literatuur. U en uw zoon werden opgepakt. Uzelf werd nog dezelfde avond vrijgelaten, maar uw zoon werd een week vastgehouden. Jullie werden ondervraagd over A. (...). Uw zoon werd tijdens de ondervragingen geslagen. Na zowat een week slaagde u er in om hem, via uw jeugdvriend, een voormalige agent, vrij te kopen voor een som van om en bij de 5.000 Roebel. Vervolgens kreeg u, in een tijdsspanne van een viertal dagen 2 convocaties, waarin uzelf en uw zoon werden opgeroepen om zich op 26 augustus 2014 voor een verhoor aan te bieden in Khasavyurt. U vertrouwde de situatie niet langer en daarom besloot u om zo snel mogelijk te vluchten.

Op 24 augustus 2014 verliet u Dagestan. Via onder meer Grozny, Rostov, Belarus, Polen en Duitsland reisde u, samen met uw echtgenote en uw zoon, naar België.

Op 29 augustus 2014 vroegen zowel uzelf, uw echtgenote als uw zoon voor het eerst asiel bij de bevoegde Belgische autoriteiten.

Voor onderhavige aanvraag werden de volgende documenten overlegd: uw intern paspoort en dat van uw echtgenote en uw zoon, uw rijbewijs (en dat van uw zoon), een verslag van een huiszoeking (op 3 augustus 2014) en de 2 convocaties, waarvan eerder sprake.

B. Motivering

Welnu, er moet opgemerkt worden dat u zich voor onderhavige aanvraag beroept op het door uw zoon, I. K. (...) (O.V. 7.933.364), voorgehouden asielrelaas. Aangezien in hoofde van uw zoon werd besloten tot de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, kan ook in uw hoofde niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, volgens de bepalingen van de Vluchtelingenconventie, noch tot het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade volgens de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Voor een volledige weergave van de elementen waarop de beslissing ten aanzien van uw zoon is gebaseerd, wordt verwezen naar zijn beslissing, die luidt als volgt:

"Uit het geheel van uw verklaringen – en deze van uw ouders, die zich voor hun asielaanvraag op dezelfde motieven baseren – blijkt dat u de autoriteiten in uw land van herkomst vreest, nadat het huis waarin u met uw voormalige echtgenote woonde, op 2 augustus 2014 door ordediensten werd bestormd, waarbij 3 personen, mogelijk met een militante extremistische achtergrond, werden gedood. Omdat u de vorige bewoner van het betreffende huis was, vreest u blijvend geïsoleerd te worden door de autoriteiten op verdenking van (vermeende) banden met de rebellenbeweging in de Noordelijke Kaukasus. Welnu, op basis van het geheel van uw verklaringen, deze van uw ouders en de door jullie overlegde documenten, kan in uw hoofde niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, volgens de bepalingen van de Conventie van Genève, noch tot het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, volgens de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Deze beoordeling is gebaseerd op de hierna beschreven elementen.

Vooreerst moet opgemerkt worden dat het Commissariaat-generaal gerede twijfels heeft over een belangrijk aspect in uw asielrelaas, in casu uw huwelijk in uw herkomstregio.

In dat verband werd immers vastgesteld dat enerzijds uzelf en anderzijds uw ouders sterk uiteenlopende verklaringen afleggen. Uzelf verklaarde reeds bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 26 september 2014 (vragenlijst, DVZ, vraag 3.5. en Verklaring DVZ, vraag 14 en 15a) dat u "3 jaar geleden traditioneel huwde" en "ongeveer een jaar later terugkeerde naar (uw ouderlijk) huis". Tijdens uw gehoor door het Commissariaat-generaal verklaarde u (CGVS, gehoorverslag dd.02.04.2015) in dezelfde lijn dat u in 2012 of 2013 van uw echtgenote, met wie u enkel op traditionele wijze was gehuwd, scheidde. De verklaringen van uw ouders wijken hier echter sterk van af. Zo verklaarde uw vader eveneens in de vragenlijst (vragenlijst K. K. (...), DVZ, vraag 3.5) dat u in november 2013 werd uitgehuwelijkt en verder verklaarde hij dat jullie begin 2014 uiteen gingen. Uw moeder verklaarde, ook in de vragenlijst (vragenlijst R. K. (...), DVZ, vraag 3.5) dat u in 2013 werd uitgehuwelijkt. Tijdens zijn asielgehoor verklaarde uw vader (CGVS, K. K. (...), p.15) dan weer dat u en uw echtgenote eind 2013 scheidde. Uw moeder verklaarde aan het Commissariaat-generaal (CGVS, R. K. (...), p.7) dat u pas in 2013 een relatie had met uw (inmiddels voormalige) echtgenote. Uzelf verklaarde tijdens uw asielgehoor (CGVS, p.2) net als tijdens uw gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat u in 2012 of begin 2013 scheidde. Dergelijke verklaringen zijn dermate afwijkend, zodat reeds gerede twijfel ontstaat over uw vermeende traditionele huwelijk in uw herkomstregio. Dit aspect van uw asielrelaas is nochtans belangrijk. Immers, het was door en na uw verklaarde scheiding dat uw ouders besloten om huurders in uw leegstaande woonst te huisvesten. Door deze huurders kwam uw hele gezin dermate in de problemen

dat jullie besloten om jullie herkomstland te ontvluchten. Welnu, de vaststelling dat u en uw ouders over uw huwelijksverleden dermate afwijkende verklaringen afleggen, legt reeds een zware hypotheek op jullie geloofwaardigheid. Er mocht immers verwacht worden dat jullie over dit aspect van jullie relaas meer gelijklopende verklaringen zouden afleggen, wat duidelijk niet het geval is. Uw geloofwaardigheid wordt bijgevolg reeds geschonden en wel in aanzienlijke mate.

In het verlengde van de vorige vaststelling moet voorts worden opgemerkt dat u noch uw ouders enig begin van materieel bewijs aanbrengen over uw voormalig huwelijk, hetzij in de vorm van foto's van uw voormalige woonst, (eigendoms)documenten van betreffende woonst, foto's van u en uw voormalige echtgenote. Nochtans is uw voormalig huwelijk, om redenen die voordien reeds uiteen werden gezet, een belangrijk aspect van uw relaas. Dat u een essentieel aspect van uw relaas op geen enkele wijze materieel ondersteunt, ondergraaft verder uw geloofwaardigheid.

Met betrekking tot cruciale personen in uw asielrelaas, moet worden vastgesteld dat zowel uw ouders als uzelf er onaannemelijk vaag over zijn doorheen jullie verklaringen. Het betreft de personen die zouden zijn ingetrokken in uw voormalige woonst. Het betrekken door deze personen van uw voormalige woonst leidde voor heel uw gezin nochtans tot ernstige problemen, die tot jullie vlucht uit uw herkomstland hebben geleid.

Uzelf verklaarde totaal niks te weten over de huurders van uw woonst (CGVS, p.5); uw ouders hielden zich bezig met het verhuren van uw voormalige woonst. Klaarblijkelijk waren ook uw ouders zeer vaag over de betrokken personen. Uw vader verklaarde in de vragenlijst (vragenlijst, DVZ, vraag 3.5) dat hij van de man enkel de voornaam kende (A. (...)), maar hij beweerde van betrokkene niet de familienaam te kennen. Uw moeder, van haar kant, beweerde in de vragenlijst dat ze de vrouw kende onder de naam R. (...) (vragenlijst, DVZ, vraag 3.5). Uw ouders konden nauwelijks nadere gegevens verstrekken over deze nochtans belangrijke personen in uw asielrelaas. Bovendien legden ze hieromtrent ongerijmde verklaringen af. Zo verklaarde uw vader dat A. (...) een lange baard droeg die tot aan zijn borst reikte wat uw vader overigens geen vrees inboezemde (CGVS, K. (...), p.8), terwijl uw moeder zei dat hij een stoppelbaardje had en zeker geen lange baard, aangezien ze hem er dan nooit zou hebben in gelaten (CGVS, R. (...), p.6). De vaststelling dat zowel uzelf als uw ouders over belangrijke personen in uw relaas dermate vaag en onwetend zijn en er bovendien opvallend ongerijmde verklaringen over afleggen, doet verder afbreuk aan jullie geloofwaardigheid.

U bleek dan weer weinig consistent in uw verklaringen aangaande door u ondergane vervolgingsfeiten. Uit uw verklaringen moet blijken dat u op 3 augustus 2014, tijdens een huiszoeking in uw ouderlijk huis, werd opgepakt en na zowat een week pas terug op vrije voeten kwam. Welnu, daar waar u in de vragenlijst (vragenlijst, DVZ, vraag 3.5) gewag maakte van mishandelingen door uw ondervragers, in de vorm van elektroshocks, maakte u tijdens uw asielgehoor enkel gewag van klappen (CGVS, p.5). Op de daaropvolgende vraag of u nog op andere manieren werd mishandeld, antwoordt u: "Nee, niet bij mijn weten". U werd vervolgens geconfronteerd met uw – behoorlijk afwijkende – verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waarop u eerst beweert dat zulks u verbaast om vervolgens te stellen dat u dan net voordien de elektroshocks vergat te vermelden. Dergelijk uitleg volstaat niet om de vastgestelde inconsistentie op te heffen. Immers, tijdens uw asielgehoor werd u uitdrukkelijk en expliciet de vraag gesteld of u, behalve klappen, op nog andere manieren werd mishandeld. Dat u deze duidelijke vraag negatief beantwoordt om vervolgens te beweren dat u een andere vorm van mishandeling vergat te vermelden, is niet aannemelijk te noemen. Bijgevolg kan worden gesteld dat u onvoldoende consistent bent in uw verklaringen, hetgeen verder afbreuk doet aan uw geloofwaardigheid en wel aangaande een feit, waarvan kan verondersteld worden dat het in uw geheugen gegrift staat, gezien de ernst ervan.

Uw vader, van zijn kant, bleek eveneens weinig consistent in zijn verklaringen over enkele aspecten van jullie relaas.

Daar waar uw vader bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat hij convocaties, die overigens werden overlegd in het kader van onderhavige aanvraag (zie groene map), op dezelfde dag, in casu 23 augustus 2014, ontving (vragenlijst K. (...), DVZ, vraag 3.5), beweerde hij tijdens zijn uitgebreid asielgehoor (CGVS, K. (...), p.12) dat hij de eerste convocatie op 15 of 16 augustus (2014) ontving en de tweede 3 of 4 dagen nadien. Uw vader werd geconfronteerd met zijn weinig consistente verklaringen, maar zijn uitleg, als zou hij dat bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet hebben gezegd, kan niet als afdoende worden beschouwd. Van uw vader mocht immers verwacht worden dat hij consistentere verklaringen zou afleggen over het moment van afgifte van documenten die in het kader van onderhavige aanvraag als bewijsmateriaal werden overlegd. Dat uw vader onvoldoende consistent blijkt in zijn verklaringen over het moment van afgifte van bewijsstukken, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door jullie voorgehouden relaas, temeer daar de afgifte van de betreffende convocaties voor uw vader de directe aanleiding was om jullie herkomstregio definitief te ontvluchten.

Nog over een ander aspect van jullie relaas, bleek uw vader weinig consistent in zijn verklaringen.

Zo verklaarde hij tijdens zijn asielgehoor (CGVS, K. (...), p.10) dat hij dezelfde avond van zijn arrestatie (op 3 augustus 2014) werd vrijgelaten, maar in de vragenlijst (vragenlijst K. (...), DVZ, vraag 3.5) beweerde hij dat hijzelf pas de volgende dag werd vrijgelaten. Bij confrontatie beweerde uw vader simpelweg dat het inderdaad ook de volgende dag kon zijn (CGVS K. (...), p.10), wat niet volstaat om de tegenstrijdigheid te verschonen. Van een klaarblijkelijk eenmalige arrestatie kan verwacht worden dat een asielzoeker eenduidiger is in zijn verklaringen over de duur van zijn detentie, wat hier niet het geval bleek te zijn. Bijgevolg wordt jullie geloofwaardigheid verder ondermijnd.

Ook over uw aanwezigheid tijdens de huiszoeking op 3 augustus 2014 waren de verklaringen van uw vader niet gelijklopend. Zo verklaarde hij tijdens zijn asielgehoor aanvankelijk dat u toen niet aanwezig was, aangezien u de dag voordien was meegenomen (CGVS vader, p.6). Even later zei hij dan weer dat u toen wel aanwezig was geweest en als eerste naar de auto van degenen die de huiszoeking kwamen verrichten werd gebracht (CGVS vader, p.11). Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van jullie asielrelaas nog verder onderuit gehaald.

Uw moeder bleek dan weer weinig consistent te zijn in haar verklaringen over het incident waarbij uw voormalige woonst werd verwoest.

Waar zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken nog verklaarde (vragenlijst R. (...), DVZ, vraag 3.5) dat uw vroegere woonst op 1 augustus 2014 werd omsingeld en beschoten, verklaarde zij tijdens haar asielgehoor (CGVS, R. (...), p.5) dat voormeld incident plaats vond in de ochtend van 2 augustus 2014. Ze werd geconfronteerd met haar eerdere verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waarop zij herhaalde dat het incident wel degelijk op 2 augustus – en dus niet op 1 augustus – plaats vond. Vervolgens schrijft uw moeder de vastgestelde inconsistentie toe aan een fout door de Dienst Vreemdelingenzaken, wat qua verklaring niet kan overtuigen, aangezien uw moeder bij het begin van haar asielgehoor verklaarde dat de door haar ingevulde vragenlijst geen fouten bevat (CGVS R. (...), p.2). De vaststelling dat uw moeder over de datum van een cruciaal en bovendien eenmalig incident, nota bene kort voor jullie vlucht uit jullie herkomstregio, evenmin eenduidige verklaringen aflegt, doet verder afbreuk aan jullie geloofwaardigheid.

Bovendien werd aangaande ditzelfde incident een tegenstrijdigheid opgemerkt tussen de onderlinge verklaringen van uw ouders. Zo verklaarde uw moeder dat zijzelf én u al wakker waren toen jullie op 2 augustus 2014 het geluid van schoten hoorden (CGVS moeder, p.5). Uw vader zei daarentegen dat hij die ochtend al wakker was toen hij explosies hoorde, dat hij hierop uw moeder wekte die op haar beurt u wakker maakte, aangezien u de gewoonte had lang uit te slapen (CGVS vader, p.9). Toen uw moeder met deze tegenstrijdigheid werd geconfronteerd, namelijk dat uw vader verklaard had dat hij na het horen van de explosies uw moeder wekte en uw moeder vervolgens u wekte, verklaarde ze dat dat ook zou kunnen, waarmee ze deze tegenstrijdigheid uiteraard niet opheldert, maar eerder bevestigt.

Wat betreft de 2 door jullie overlegde convocaties – die eerder in deze motivering aan bod kwamen – moet het volgende opgemerkt worden.

Het is minstens zeer opmerkelijk te noemen dat de 2 betreffende convocaties in identiek handschrift werden ingevuld, maar niettemin 2 verschillende stempels van uitreikende instanties, met verschillend adres bevatten, hoewel zowel uw vader als uzelf op hetzelfde adres werden uitgenodigd voor een verhoor (zie documenten 5 en 6: groene map, ouders). In het licht van uw verklaringen en deze van uw ouders, die reeds een smet werpen op uw geloofwaardigheid, kan getwijfeld worden aan de authenticiteit van de betreffende documenten. Zulks is echter niet verbazend te noemen in de Kaukasische context. Uit bijgevoegde informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt immers dat in de Noordelijke Kaukasus allerlei documenten tegen betaling kunnen verkregen worden. In de hiervoor geschetste context, kan bijgevolg ook getwijfeld worden aan de waarde van een door uw vader voorgelegd verslag van een huiszoeking op 3 augustus 2014 (document 4: groene map, ouders).

Er kan voorts worden opgemerkt dat u geen begin van bewijs hebt overlegd van het door u en uw ouders ingeroepen incident op 2 augustus 2014, waarbij uw voormalige woonst uitbrandde, nadat ordediensten er slag leverden met personen die zich in de woning verschanst hadden. Blijkens uw verklaringen en vooral deze van uw ouders, zouden bij voormeld incident maar liefst 3 personen, onder wie de huurster (R. (...)) om het leven gekomen zijn. Van een dergelijk incident kan verwacht worden dat het gedocumenteerd wordt, aangezien Russische en zelfs internationale media en/of niet-gouvernementele organisaties (NGO's) regelmatig berichten over incidenten die in verband gebracht (kunnen) worden met de rebellenbeweging in de Noordelijke Kaukasus. Dat u en uw ouders van een incident, nota bene in uw voormalige woonst, waarbij 3 personen door de ordediensten zouden uitgeschakeld zijn, geen enkel artikel van een betrouwbare bron kunnen overleggen, bevestigt het bij jullie vastgestelde gebrek aan geloofwaardigheid.

Er kan ten slotte geen geloof gehecht worden aan de door u (en uw gezinsleden) beschreven reismodaliteiten.

Uzelf verklaarde tijdens uw asielgehoor (CGVS, p.4) niets te weten over de landen die tijdens uw vlucht naar België werden aangedaan omdat u bijna de hele reis lang sliep. Uw vader verklaarde dat jullie aan de Poolse grensovergang niet persoonlijk werden gecontroleerd (CGVS vader, p.4). Hij zou jullie reispassen aan de chauffeur hebben gegeven (waarna jullie ze niet meer hebben terug gekregen), maar ook hij zou ze niet hebben getoond bij de Poolse grensovergang. Uw vader had geen weet van een in jullie internationaal paspoort bevestigd visum (CGVS vader, p.4). Uw moeder haar verklaringen zijn van dezelfde strekking (CGVS moeder, p.3). Welnu, dergelijke verklaringen zijn weinig geloofwaardig. Immers, uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat aan de buitengrenzen van de EU en zeker aan de buitengrenzen van de Schengenzone, zeer strikte en persoonlijke controles plaatsvinden. Eveneens uit informatie blijkt dat aan de Poolse grenzen alle controles op dezelfde manier gebeuren, waarbij strikte en persoonlijke controles plaatsvinden. Uit diezelfde informatie blijkt dat mag aangenomen worden dat asielzoekers die zich bij de Poolse grens melden, over geldige reisdocumenten beschikken. De door u en uw gezinsleden geschetste wijze van het binnenkomen van de EU, mag bijgevolg weinig geloofwaardig genoemd worden.

De hiervoor gedane vaststelling is zwaarwichtig, aangezien op basis van uw verklaringen het vermoeden ontstaat dat u – en uw ouders – bewust uw internationaal paspoort achterhoudt voor de Belgische autoriteiten om aldus belangrijke erin vervatte informatie over het moment van uw vertrek, het bezit van een geldig visum of de werkelijk beschreven reisweg te verheimelijken. Bijgevolg wordt uw algemene geloofwaardigheid finaal ondermijnd.

Op basis van de hiervoor gedane vaststellingen kan in uw hoofde niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging volgens de criteria van de Conventie van Genève, noch tot het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, volgens de bepalingen inzake subsidiaire bescherming.

De overige documenten die door uw ouders en uzelf werden overlegd, behalve de reeds besproken convocaties en een protocol van een huiszoeking, zijn niet in staat om de negatieve eindbeoordeling van onderhavige aanvraag in positieve zin te wijzigen. Uw intern paspoort, het interne paspoort van uw ouders, uw rijbewijs en het rijbewijs van uw vader bevatten gegevens over jullie identiteit, die door het Commissariaat-generaal niet betwist wordt. Het proces-verbaal van de huiszoeking en de convocaties werden reeds eerder in deze motivering behandeld en daarbij werd uiteengezet waarom deze documenten niet als afdoende materiële bewijzen kunnen worden weerhouden. Bijgevolg blijft de negatieve eindbeoordeling van onderhavige aanvraag ongewijzigd.

Wat betreft de situatie van de etnische Tsjetsjenen in Dagestan dient gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat in het licht van de algemene veiligheidssituatie eenieder die gelieerd wordt met de rebellenbeweging, ongeacht de etnie, een risico loopt op problemen met de autoriteiten. De rebellenbeweging bestaat reeds lang niet meer overwegend uit Tsjetsjenen, maar wordt soms nog gelinkt met de rebellie in Tsjetsjenië, zonder dat dit echter resulteert in acties tegen of een vervolging van deze bevolkingsgroep omwille van hun Tsjetsjeense etnie. Daarom kan de loutere Tsjetsjeense origine niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd dat een deel van het aanwezige geweld geen verband houdt met de rebellie die zich in Dagestan manifesteert. Wat de rebellie betreft, dient te worden opgemerkt dat deze in de periode augustus en september 1999 uitmondde in een grootschalig militair treffen tussen de rebellen en de autoriteiten in de Botlikh-, Kadar- en Novolak-regio. Sindsdien is er geen sprake meer van een open oorlog.

De huidige situatie kenmerkt zich door een ondergrondse, versnipperde rebellenbeweging met een beperkte slagkracht, die haar acties beperkt tot gerichte aanslagen. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden; dit betreft een begreemd aantal gevallen waarbij burgers ofwel om specifieke redenen geviséerd worden door de rebellen ofwel het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties; het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Dagestan niet van die aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in Dagestan actueel niet

ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Dagestan aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve moet nog opgemerkt worden dat ook ten aanzien van uw ouders, K. K. (...) en R. K. (...) (O.V. 7.933.366), werd besloten tot de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, aangezien zij zich voor hun eerste asielaanvraag op het door u voorgehouden asielrelaas beroepen."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. "

2. Over de gegrondheid van het beroep

Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij haar aanvraag om erkenning als vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar zoon, I. K., wiens zaak bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is gekend onder het nr. 173 930. Bovendien wijst de Raad erop dat verzoekende partij zich in haar verzoekschrift beperkt tot dezelfde middelen als deze opgeworpen door haar zoon tegen de in zijn hoofd genomen beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus eveneens van 20 mei 2015. Verzoekende partij voegt bij haar verzoekschrift dezelfde bijlagen 3 en 4 als deze gevoegd bij het verzoekschrift van haar zoon.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. 153 962 van 6 oktober 2015 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd aan I. K.. Het arrest genomen in hoofd van de zoon van verzoekende partij luidt als volgt:

"1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine te zijn, afkomstig uit Khasavyurt in de deelrepubliek Dagestan. U bent de zoon van K. K. (...) en R. K. (...) (O.V. 7.933.366). In Nuradilovo (Dagestan) hebt u nog een zus, die er samenwoont met haar gezin.

Enkele jaren geleden werd u door uw ouders uitgehuwelijkt. Ze lieten, in de buurt van uw ouderlijk huis, een huis bouwen voor u en uw echtgenote. Het huwelijk hield echter niet lang stand en u scheidde van uw vrouw, met wie u enkel op traditionele wijze gehuwd was. U ging na enige tijd terug bij uw ouders wonen. Omdat uw woonst leegstond, besloten uw ouders om op zoek te gaan naar geschikte huurders, die ze uiteindelijk in maart 2014 ook vonden in de gedaante van een Tsjetsjeens kinderloos echtpaar. Na een tijdje klaagden omwonenden van de huurders over overlast omdat er veel mensen binnen en buiten liepen. In de loop van juli 2014 ging uw vader verhaal halen bij de huurders, maar werd er met een kluitje in het riet gestuurd. In de vroege ochtend van 2 augustus 2014 werd de buurt opgeschrikt door het geluid van explosies van geweerschoten. Een aansnellende buurvrouw zei uw vader dat uw voormalige woonst omsingeld en belaagd werd door de ordediensten. Er werd daarbij dermate hevig slag geleverd dat het huis volledig in vlammen opging. Bij het incident kwamen 2 onbekende mannen en de huurster, R. (...), om het leven. Haar partner, A. (...), was spoorloos verdwenen. De volgende ochtend, op 3 augustus 2014, vielen ordediensten uw ouderlijk huis binnen. Ze waren op zoek naar wapens en wahabitische literatuur. U en uw vader werden opgepakt. Uw vader werd nog dezelfde avond vrijgelaten, maar uzelf werd zowat een week vastgehouden. Jullie werden allebei ondervraagd over de (verdwenen) huurder. Uzelf werd hierbij geslagen. Uw vader zou u uiteindelijk, na tussenkomst van een vriend, vrijkopen. Nadat u terug op vrije voeten was, kreeg uw vader in een periode van zowat 4 dagen 2 convocaties, waarin uw vader en uzelf werden opgeroepen zich voor een verhoor op 26 augustus 2014 aan te bieden. Uw vader vreesde dat jullie blijvend problemen zouden kennen met de autoriteiten en besloot om zo snel mogelijk het land te ontvluchten.

Op 24 augustus 2014 verliet u Dagestan. Via onder meer Grozny, Rostov, Belarus, Polen en Duitsland reisde u, samen met uw ouders, naar België.

Op 29 augustus 2014 vroegen zowel uw ouders als uzelf voor het eerst asiel bij de bevoegde Belgische autoriteiten.

Voor onderhavige aanvraag werden de volgende documenten overlegd: uw intern paspoort (en dat van uw ouders), uw rijbewijs (en dat van uw vader), een verslag van een huiszoeking (op 3 augustus 2014) en 2 convocaties.

B. Motivering

Uit het geheel van uw verklaringen – en deze van uw ouders, die zich voor hun asielaanvraag op dezelfde motieven baseren – blijkt dat u de autoriteiten in uw land van herkomst vreest, nadat het huis waarin u met uw voormalige echtgenote woonde, op 2 augustus 2014 door ordediensten werd bestormd, waarbij 3 personen, mogelijk met een militante extremistische achtergrond, werden gedood. Omdat u de vorige bewoner van het betreffende huis was, vreest u blijvend geïsoleerd te worden door de autoriteiten op verdenking van (vermeende) banden met de rebellenbeweging in de Noordelijke Kaukasus. Welnu, op basis van het geheel van uw verklaringen, deze van uw ouders en de door jullie overlegde documenten, kan in uw hoofd niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, volgens de bepalingen van de Conventie van Genève, noch tot het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, volgens de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Deze beoordeling is gebaseerd op de hierna beschreven elementen.

Vooreerst moet opgemerkt worden dat het Commissariaat-generaal gerede twijfels heeft over een belangrijk aspect in uw asielrelaas, in casu uw huwelijk in uw herkomstregio.

In dat verband werd immers vastgesteld dat enerzijds uzelf en anderzijds uw ouders sterk uiteenlopende verklaringen afleggen. Uzelf verklaarde reeds bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 26 september 2014 (vragenlijst, DVZ, vraag 3.5. en Verklaring DVZ, vraag 14 en 15a) dat u “3 jaar geleden traditioneel huwde” en “ongeveer een jaar later terugkeerde naar (uw ouderlijk) huis”. Tijdens uw gehoor door het Commissariaat-generaal verklaarde u (CGVS, gehoorverslag dd.02.04.2015) in dezelfde lijn dat u in 2012 of 2013 van uw echtgenote, met wie u enkel op traditionele wijze was gehuwd, scheidde. De verklaringen van uw ouders wijken hier echter sterk van af. Zo verklaarde uw vader eveneens in de vragenlijst (vragenlijst K. K. (...), DVZ, vraag 3.5) dat u in november 2013 werd uitgehuwelijkt en verder verklaarde hij dat jullie begin 2014 uiteen gingen. Uw moeder verklaarde, ook in de vragenlijst (vragenlijst R. K. (...), DVZ, vraag 3.5) dat u in 2013 werd uitgehuwelijkt. Tijdens zijn asielgehoor verklaarde uw vader (CGVS, K. K. (...), p.15) dan weer dat u en uw echtgenote eind 2013 scheidden. Uw moeder verklaarde aan het Commissariaat-generaal (CGVS, R. K. (...), p.7) dat u pas in 2013 een relatie had met uw (inmiddels voormalige) echtgenote. Uzelf verklaarde tijdens uw asielgehoor (CGVS, p.2) net als tijdens uw gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat u in 2012 of begin 2013 scheidde. Dergelijke verklaringen zijn dermate afwijkend, zodat reeds gerede twijfel ontstaat over uw vermeende traditionele huwelijk in uw herkomstregio. Dit aspect van uw asielrelaas is nochtans belangrijk. Immers, het was door en na uw verklaarde scheiding dat uw ouders besloten om huurders in uw leegstaande woonst te huisvesten. Door deze huurders kwam uw hele gezin dermate in de problemen dat jullie besloten om jullie herkomstland te ontvluchten. Welnu, de vaststelling dat u en uw ouders over uw huwelijksverleden dermate afwijkende verklaringen afleggen, legt reeds een zware hypothese op jullie geloofwaardigheid. Er mocht immers verwacht worden dat jullie over dit aspect van jullie relaas meer gelijklopende verklaringen zouden afleggen, wat duidelijk niet het geval is. Uw geloofwaardigheid wordt bijgevolg reeds geschonden en wel in aanzienlijke mate.

In het verlengde van de vorige vaststelling moet voorts worden opgemerkt dat u noch uw ouders enig begin van materieel bewijs aanbrengen over uw voormalig huwelijk, hetzij in de vorm van foto's van uw voormalige woonst, (eigendoms)documenten van betreffende woonst, foto's van u en uw voormalige echtgenote. Nochtans is uw voormalig huwelijk, om redenen die voordien reeds uiteen werden gezet, een belangrijk aspect van uw relaas. Dat u een essentieel aspect van uw relaas op geen enkele wijze materieel ondersteunt, ondergraaft verder uw geloofwaardigheid.

Met betrekking tot cruciale personen in uw asielrelaas, moet worden vastgesteld dat zowel uw ouders als uzelf er onaannemelijk vaag over zijn doorheen jullie verklaringen. Het betreft de personen die zouden zijn ingetrokken in uw voormalige woonst. Het betrekken door deze personen van uw voormalige woonst leidde voor heel uw gezin nochtans tot ernstige problemen, die tot jullie vlucht uit uw herkomstland hebben geleid.

Uzelf verklaarde totaal niks te weten over de huurders van uw woonst (CGVS, p.5); uw ouders hielden zich bezig met het verhuren van uw voormalige woonst. Klaarblijkelijk waren ook uw ouders zeer vaag over de betrokken personen. Uw vader verklaarde in de vragenlijst (vragenlijst, DVZ, vraag 3.5) dat hij van de man enkel de voornaam kende (A. (...)), maar hij beweerde van betrokkene niet de familienaam te kennen. Uw moeder, van haar kant, beweerde in de vragenlijst dat ze de vrouw kende onder de naam R. (...) (vragenlijst, DVZ, vraag 3.5). Uw ouders konden nauwelijks nadere gegevens verstrekken over deze nochtans belangrijke personen in uw asielrelaas. Bovendien legden ze hieromtrent ongerijmde verklaringen af. Zo verklaarde uw vader dat A. (...) een lange baard droeg die tot aan zijn borst reikte wat uw vader overigens geen vrees inboezemde (CGVS, K. (...), p.8), terwijl uw moeder zei dat hij een stoppelbaardje had en zeker geen lange baard, aangezien ze hem er dan nooit zou hebben in gelaten

(CGVS, R. (...), p.6). De vaststelling dat zowel uzelf als uw ouders over belangrijke personen in uw relaas dermate vaag en onwetend zijn en er bovendien opvallend ongerijmde verklaringen over afleggen, doet verder afbreuk aan jullie geloofwaardigheid.

U bleek dan weer weinig consistent in uw verklaringen aangaande door u ondergane vervolgingsfeiten. Uit uw verklaringen moet blijken dat u op 3 augustus 2014, tijdens een huiszoeking in uw ouderlijk huis, werd opgepakt en na zowat een week pas terug op vrije voeten kwam. Welnu, daar waar u in de vragenlijst (vragenlijst, DVZ, vraag 3.5) gewag maakte van mishandelingen door uw ondervragers, in de vorm van elektroshocks, maakte u tijdens uw asielgehoor enkel gewag van klappen (CGVS, p.5). Op de daaropvolgende vraag of u nog op andere manieren werd mishandeld, antwoordt u: "Neen, niet bij mijn weten". U werd vervolgens geconfronteerd met uw – behoorlijk afwijkende – verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waarop u eerst beweert dat zulks u verbaast om vervolgens te stellen dat u dan net voordien de elektroshocks vergat te vermelden. Dergelijk uitleg volstaat niet om de vastgestelde inconsistentie op te heffen. Immers, tijdens uw asielgehoor werd u uitdrukkelijk en expliciet de vraag gesteld of u, behalve klappen, op nog andere manieren werd mishandeld. Dat u deze duidelijke vraag negatief beantwoordt om vervolgens te beweren dat u een andere vorm van mishandeling vergat te vermelden, is niet aannemelijk te noemen. Bijgevolg kan worden gesteld dat u onvoldoende consistent bent in uw verklaringen, hetgeen verder afbreuk doet aan uw geloofwaardigheid en wel aangaande een feit, waarvan kan verondersteld worden dat het in uw geheugen gegrift staat, gezien de ernst ervan.

Uw vader, van zijn kant, bleek eveneens weinig consistent in zijn verklaringen over enkele aspecten van jullie relaas.

Daar waar uw vader bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat hij convocaties, die overigens werden overlegd in het kader van onderhavige aanvraag (zie groene map), op dezelfde dag, in casu 23 augustus 2014, ontving (vragenlijst K. (...), DVZ, vraag 3.5), beweerde hij tijdens zijn uitgebreid asielgehoor (CGVS, K. (...), p.12) dat hij de eerste convocatie op 15 of 16 augustus (2014) ontving en de tweede 3 of 4 dagen nadien. Uw vader werd geconfronteerd met zijn weinig consistente verklaringen, maar zijn uitleg, als zou hij dat bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet hebben gezegd, kan niet als afdoende worden beschouwd. Van uw vader mocht immers verwacht worden dat hij consistentere verklaringen zou afleggen over het moment van afgifte van documenten die in het kader van onderhavige aanvraag als bewijsmateriaal werden overlegd. Dat uw vader onvoldoende consistent blijft in zijn verklaringen over het moment van afgifte van bewijsstukken, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door jullie voorgehouden relaas, temeer daar de afgifte van de betreffende convocaties voor uw vader de directe aanleiding was om jullie herkomstregio definitief te ontvluchten.

Nog over een ander aspect van jullie relaas, bleek uw vader weinig consistent in zijn verklaringen.

Zo verklaarde hij tijdens zijn asielgehoor (CGVS, K. (...), p.10) dat hij dezelfde avond van zijn arrestatie (op 3 augustus 2014) werd vrijgelaten, maar in de vragenlijst (vragenlijst K. (...), DVZ, vraag 3.5) beweerde hij dat hijzelf pas de volgende dag werd vrijgelaten. Bij confrontatie beweerde uw vader simpelweg dat het inderdaad ook de volgende dag kon zijn (CGVS K. (...), p.10), wat niet volstaat om de tegenstrijdigheid te verschonen. Van een klaarblijkelijk eenmalige arrestatie kan verwacht worden dat een asielzoeker eenduidiger is in zijn verklaringen over de duur van zijn detentie, wat hier niet het geval bleek te zijn. Bijgevolg wordt jullie geloofwaardigheid verder ondermijnd.

Ook over uw aanwezigheid tijdens de huiszoeking op 3 augustus 2014 waren de verklaringen van uw vader niet gelijklopend. Zo verklaarde hij tijdens zijn asielgehoor aanvankelijk dat u toen niet aanwezig was, aangezien u de dag voordien was meegenomen (CGVS vader, p.6). Even later zei hij dan weer dat u toen wel aanwezig was geweest en als eerste naar de auto van degenen die de huiszoeking kwamen verrichten werd gebracht (CGVS vader, p.11). Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van jullie asielrelaas nog verder onderuit gehaald.

Uw moeder bleek dan weer weinig consistent te zijn in haar verklaringen over het incident waarbij uw voormalige woonst werd verwoest.

Waar zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken nog verklaarde (vragenlijst R. (...), DVZ, vraag 3.5) dat uw vroegere woonst op 1 augustus 2014 werd omsingeld en beschoten, verklaarde zij tijdens haar asielgehoor (CGVS, R. (...), p.5) dat voormeld incident plaats vond in de ochtend van 2 augustus 2014. Ze werd geconfronteerd met haar eerdere verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waarop zij herhaalde dat het incident wel degelijk op 2 augustus – en dus niet op 1 augustus – plaats vond. Vervolgens schrijft uw moeder de vastgestelde inconsistentie toe aan een fout door de Dienst Vreemdelingenzaken, wat qua verklaring niet kan overtuigen, aangezien uw moeder bij het begin van haar asielgehoor verklaarde dat de door haar ingevulde vragenlijst geen fouten bevat (CGVS R. (...), p.2). De vaststelling dat uw moeder over de datum van een cruciaal en bovendien eenmalig incident, nota bene kort voor jullie vlucht uit jullie herkomstregio, evenmin eenduidige verklaringen aflegt, doet verder afbreuk aan jullie geloofwaardigheid.

Bovendien werd aangaande ditzelfde incident een tegenstrijdigheid opgemerkt tussen de onderlinge verklaringen van uw ouders. Zo verklaarde uw moeder dat zijzelf én u al wakker waren toen jullie op 2 augustus 2014 het geluid van schoten hoorden (CGVS moeder, p.5). Uw vader zei daarentegen dat hij die ochtend al wakker was toen hij explosies hoorde, dat hij hierop uw moeder wekte die op haar beurt u wakker maakte, aangezien u de gewoonte had lang uit te slapen (CGVS vader, p.9). Toen uw moeder met deze tegenstrijdigheid werd geconfronteerd, namelijk dat uw vader verklaard had dat hij na het horen van de explosies uw moeder wekte en uw moeder vervolgens u wekte, verklaarde ze dat dat ook zou kunnen, waarmee ze deze tegenstrijdigheid uiteraard niet opheldert, maar eerder bevestigt.

Wat betreft de 2 door jullie overlegde convocaties – die eerder in deze motivering aan bod kwamen – moet het volgende opgemerkt worden.

Het is minstens zeer opmerkelijk te noemen dat de 2 betreffende convocaties in identiek handschrift werden ingevuld, maar niettemin 2 verschillende stempels van uitreikende instanties, met verschillend adres bevatten, hoewel zowel uw vader als uzelf op hetzelfde adres werden uitgenodigd voor een verhoor (zie documenten 5 en 6: groene map, ouders). In het licht van uw verklaringen en deze van uw ouders, die reeds een smet werpen op uw geloofwaardigheid, kan getwijfeld worden aan de authenticiteit van de betreffende documenten. Zulks is echter niet verbazend te noemen in de Kaukasische context. Uit bijgevoegde informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt immers dat in de Noordelijke Kaukasus allerlei documenten tegen betaling kunnen verkregen worden. In de hiervoor geschetste context, kan bijgevolg ook getwijfeld worden aan de waarde van een door uw vader voorgelegd verslag van een huiszoeking op 3 augustus 2014 (document 4: groene map, ouders).

Er kan voorts worden opgemerkt dat u geen begin van bewijs hebt overlegd van het door u en uw ouders ingeroepen incident op 2 augustus 2014, waarbij uw voormalige woonst uitbrandde, nadat ordediensten er slag leverden met personen die zich in de woning verschanst hadden. Blijkens uw verklaringen en vooral deze van uw ouders, zouden bij voormeld incident maar liefst 3 personen, onder wie de huurster (R. (...)) om het leven gekomen zijn. Van een dergelijk incident kan verwacht worden dat het gedocumenteerd wordt, aangezien Russische en zelfs internationale media en/of niet-gouvernementele organisaties (NGO's) regelmatig berichten over incidenten die in verband gebracht (kunnen) worden met de rebellenbeweging in de Noordelijke Kaukasus. Dat u en uw ouders van een incident, nota bene in uw voormalige woonst, waarbij 3 personen door de ordediensten zouden uitgeschakeld zijn, geen enkel artikel van een betrouwbare bron kunnen overleggen, bevestigt het bij jullie vastgestelde gebrek aan geloofwaardigheid.

Er kan ten slotte geen geloof gehecht worden aan de door u (en uw gezinsleden) beschreven reismodaliteiten.

Uzelf verklaarde tijdens uw asielgehoor (CGVS, p.4) niets te weten over de landen die tijdens uw vlucht naar België werden aangedaan omdat u bijna de hele reis lang sliep. Uw vader verklaarde dat jullie aan de Poolse grensovergang niet persoonlijk werden gecontroleerd (CGVS vader, p.4). Hij zou jullie reispassen aan de chauffeur hebben gegeven (waarna jullie ze niet meer hebben terug gekregen), maar ook hij zou ze niet hebben getoond bij de Poolse grensovergang. Uw vader had geen weet van een in jullie internationaal paspoort bevestigd visum (CGVS vader, p.4). Uw moeder haar verklaringen zijn van dezelfde strekking (CGVS moeder, p.3). Welnu, dergelijke verklaringen zijn weinig geloofwaardig. Immers, uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat aan de buitengrenzen van de EU en zeker aan de buitengrenzen van de Schengenzone, zeer strikte en persoonlijke controles plaatsvinden. Eveneens uit informatie blijkt dat aan de Poolse grenzen alle controles op dezelfde manier gebeuren, waarbij strikte en persoonlijke controles plaatsvinden. Uit diezelfde informatie blijkt dat mag aangenomen worden dat asielzoekers die zich bij de Poolse grens melden, over geldige reisdocumenten beschikken. De door u en uw gezinsleden geschetste wijze van het binnenkomen van de EU, mag bijgevolg weinig geloofwaardig genoemd worden.

De hiervoor gedane vaststelling is zwaarwichtig, aangezien op basis van uw verklaringen het vermoeden ontstaat dat u – en uw ouders – bewust uw internationaal paspoort achterhoudt voor de Belgische autoriteiten om aldus belangrijke erin vervatte informatie over het moment van uw vertrek, het bezit van een geldig visum of de werkelijk beschreven reisweg te verheimelijken. Bijgevolg wordt uw algemene geloofwaardigheid finaal ondermijnd.

Op basis van de hiervoor gedane vaststellingen kan in uw hoofd niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging volgens de criteria van de Conventie van Genève, noch tot het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, volgens de bepalingen inzake subsidiaire bescherming.

De overige documenten die door uw ouders en uzelf werden overlegd, behalve de reeds besproken convocaties en een protocol van een huiszoeking, zijn niet in staat om de negatieve eindbeoordeling van onderhavige aanvraag in positieve zin te wijzigen. Uw intern paspoort, het interne paspoort van uw

ouders, uw rijbewijs en het rijbewijs van uw vader bevatten gegevens over jullie identiteit, die door het Commissariaat-generaal niet betwist wordt. Het proces-verbaal van de huiszoeking en de convocaties werden reeds eerder in deze motivering behandeld en daarbij werd uiteengezet waarom deze documenten niet als afdoende materiële bewijzen kunnen worden weerhouden. Bijgevolg blijft de negatie eindbeoordeling van onderhavige aanvraag ongewijzigd.

Wat betreft de situatie van de etnische Tsjetsjenen in Dagestan dient gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat in het licht van de algemene veiligheidssituatie eenieder die gelieerd wordt met de rebellenbeweging, ongeacht de etnie, een risico loopt op problemen met de autoriteiten. De rebellenbeweging bestaat reeds lang niet meer overwegend uit Tsjetsjenen, maar wordt soms nog gelinkt met de rebellie in Tsjetsjenië, zonder dat dit echter resulteert in acties tegen of een vervolging van deze bevolkingsgroep omwille van hun Tsjetsjeense etnie. Daarom kan de loutere Tsjetsjeense origine niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd dat een deel van het aanwezige geweld geen verband houdt met de rebellie die zich in Dagestan manifesteert. Wat de rebellie betreft, dient te worden opgemerkt dat deze in de periode augustus en september 1999 uitmondde in een grootschalig militair treffen tussen de rebellen en de autoriteiten in de Botlikh-, Kadar- en Novolak-regio. Sindsdien is er geen sprake meer van een open oorlog.

De huidige situatie kenmerkt zich door een ondergrondse, versnipperde rebellenbeweging met een beperkte slagkracht, die haar acties beperkt tot gerichte aanslagen. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden; dit betreft een begreemd aantal gevallen waarbij burgers ofwel om specifieke redenen gevisieerd worden door de rebellen ofwel het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties; het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Dagestan niet van die aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in Dagestan actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Dagestan aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve moet nog opgemerkt worden dat ook ten aanzien van uw ouders, K. K. (...) en R. K. (...) (O.V. 7.933.366), werd besloten tot de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, aangezien zij zich voor hun eerste asielaanvraag op het door u voorgehouden asielrelaas beroepen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en van het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel wordt dan ook vanuit dit oogpunt onderzocht.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag

gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3.1. Betreffende de motivering aangaande het ongeloofwaardig bevinden van het voorgehouden huwelijk voert verzoekende partij als verweer aan dat “in de mate er zich contradicties en omissies in het verhaal van verzoekende partij voordoen deze zeker niet van dien aard zijn om tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoekende partij te besluiten”. Verder stelt verzoekende partij, onder verwijzing naar rechtspraak en rechtsleer, dat het niet vermelden van een bepaalde omstandigheid tijdens een gehoor en ze wel vermelden in een daaropvolgend verhoor niet noodzakelijk een contradictie uitmaakt. Het niet zo goed kunnen onthouden van data door haar en haar familie is eerder te wijten “aan een culturele factor en de hoge leeftijd van de ouders” wat blijkt “uit het feit dat de moeder van verzoekende partij zich bijvoorbeeld ook vergist inzake de datum dat ze in België zijn aangekomen”, 28 of 29 augustus, aldus verzoekende partij.

2.2.3.2. Vooreerst stelt de Raad vast dat de motivering betreffende het ongeloofwaardig bevinden van het huwelijk niet is gesteund op het vermelden van bepaalde gegevens in het ene gehoor en niet in het andere gehoor en dus niet op omissies, doch wel op flagrante tegenstrijdigheden betreffende de tijdsbepaling van het beweerde huwelijk. Verder merkt de Raad op dat deze tegenstrijdigheden tijdsbepalingen betreffen die jaren uit elkaar liggen en dit aangaande het huwelijk van de enige zoon van het gezin van slechts enkele jaren geleden, waardoor sprake is van flagrante tegenspraken en niet van detaillistische overwegingen betreffende een uiterst wezenlijk element in het voorgehouden asielrelaas. Deze tegenstrijdigheden zijn derhalve wel degelijk van aard te besluiten tot het ongeloofwaardig bevinden van dit relaas.

Waar verzoekende partij verwijst naar “een culturele factor” stelt de Raad vast dat dit een blote bewering betreft daar niet onderbouwd met enige objectieve informatie en verzoekende partij niet de minste moeite doet dit gegeven verder te verduidelijken en toe te passen op haar situatie. Ook de hoge leeftijd van de ouders van verzoekende partij kan niet als verschoningsgrond worden aangenomen nu de vader en de moeder van verzoekende partij op heden respectievelijk 62 en 61 jaar zijn wat niet kan worden beschouwd als een leeftijd die hen niet in staat zou stellen wezenlijke en ingrijpende gebeurtenissen, die indien men ze zelf heeft meegemaakt geacht worden in het geheugen te zijn gegrift, zoals het huwelijk van hun enige zoon en verder het ogenblik van de aanval van de autoriteiten op het huis van verzoekende partij correct in de tijd te duiden.

In de mate dat het zich vergissen in hoofde van de moeder van verzoekende partij tussen 28 of 29 augustus als datum van aankomst in België de vergelijking zou moeten doorstaan met het aangeven van nu eens de eerste dan wel de tweede augustus 2014 als datum van de raid op het huis van haar zoon, oordeelt de Raad dat deze verschoningsgrond niet kan worden aanvaard nu deze raid op een huis eigendom van de familie waarbij meerder doden vielen en die de aanleiding vormde van hun vlucht uit het land van herkomst een dermate ingrijpende gebeurtenis is dat in redelijkheid kan worden aangenomen dat de datum waarop dit heeft plaatsgehad in het geheugen is gegrift, zeker nu deze datum behoort tot het recente verleden. Het spreekt voor zich dat de loutere aankomst in België niet een dergelijk karakter vertoont. Bovendien heeft de moeder van verzoekende partij zelf in het verleden aangegeven dat de opgemerkte tegenspraak te wijten was aan een fout door de Dienst Vreemdelingenzaken en dus niet aan enige culturele factor of aan haar leeftijd.

Voormeld verweer van verzoekende partij kan dan ook niet worden aangenomen.

2.2.4. Waar verzoekende partij betreffend de vage en tegenstrijdige verklaringen aangaande de huurders van haar huis citeert uit het gehoorverslag van haar moeder – in het verzoekschrift foutief aangestipt als zijnde van haar vader – stelt de Raad vast dat dit citaat enkel een verslag bevat van de raid van de autoriteiten op het huis van haar zoon en betreffende de huurders louter stelt dat het Tsjetsjenen waren

die vriendelijk leken. De vermelding dat het vriendelijke Tsjetsjenen leken doet evenwel geen afbreuk aan de vaststellingen van verwerende partij dat de namen van de huurders niet bekend zijn aan verzoekende partij en haar ouders en dat haar ouders zich flagrant tegenspreken over hoe de man van het koppel dat het huis huurde er uitzag. Desbetreffende motivering blijft dan ook onverminderd overeind.

2.2.5. De Raad stelt vast dat door verzoekende partij de overige motieven die eveneens leiden tot het ongeloofwaardig bevinden van het voorgehouden asielrelaas, waaronder de tegenstijdigheid betreffende de ondergane vervolgingsfeiten van verzoekende partij, het al dan niet reeds wakker zijn op het ogenblik van de raid, het ontvangen van de convocaties op dezelfde dag of later, het ogenblik van vrijlating van haar vader en het al dan niet aanwezig zijn bij de huiszoeking, ongemoeid worden gelaten, waardoor deze als onbetwist en vaststaand moeten worden beschouwd. Hetzelfde dient te worden opgemerkt betreffende de bespreking van de twee convocaties en de reismodaliteiten.

2.2.6. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielrelaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.7. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij beperkt desbetreffend haar verweer tot het citeren uit een rapport van het European Country of Origin Information Network van 13 mei 2015 en van Human Rights Watch van 28 januari 2015 (als bijlage 3 en 4 gevoegd bij het verzoekschrift) waarin wordt gesteld dat Dagestan het politieke centrum van het gewapend verzet is geworden en in deze republiek honderden jamaat-militanten aanwezig zijn, dat op 19 april 2015 de leider van het Kaukasische emiraat Aliaskhab Kebekov werd gedood bij een speciale operatie uitgevoerd door Russische elitetroepen, dat tijdens een twee maanden durende gewelddadige operatie in het dorp Vremenny een dozijn rebellen werden gedood door de veiligheidsdiensten en er wapens en munitie werden ontdekt en dat het optreden door de Russische en lokale strijdkrachten tegen de jihadisten toeneemt in efficiëntie. De Raad stelt vast dat de door verzoekende partij gehanteerde citaten geen weerlegging uitmaken van de desbetreffende motivering van verwerende partij doch het gericht karakter van de nog aanwezige gevechtshandelingen in Dagestan waarbij mogelijk in een beperkt aantal gevallen burgers het slachtoffer worden, bevestigen. Nergens uit deze citaten blijkt dat er in Dagestan een open oorlog heerst en dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. Aangaande motivering van verwerende partij blijft dan ook onverminderd overeind. Verzoekende partij toont niet aan dat er heden in Dagestan een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.8. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat het asielrelaas van verzoekende partij niet als geloofwaardig kan worden beschouwd, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.9. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft

gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 11 en 12) en dat verzoekende partij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal van 2 april 2015 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.10. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.“

Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat ook verzoekende partij bij het gehoor op het Commissariaat-generaal van 2 april 2015 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch en bijgestaan door haar advocaat.

Derhalve kan ook ten aanzien van verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en evenmin een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes oktober tweeduizend vijftien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT